

[Arne Melchior]

Og jeg vil udvide det og sige: Er de andre lønnet på en måde, som er i overensstemmelse med det lønniveau, der i øvrigt findes i vore lande – for Sverige og Norge betaler jo heller ikke sine almindelige embedsmænd i det niveau – altså er de andres lønforhold det, vi ville kalde normale uden at gå i enkeltheder, således at vi kan regne med, at der ikke bliver flere sager af denne art? Må jeg forstå svaret sådan?

Ministeren for nordisk samarbejde (Thor Pedersen):

Fru Pia Kjærsgaard stiller spørgsmål om samarbejdet blandt samarbejdsministrene, og jeg vil da gerne erkende, at det har været bedre, end det er. Det ligner ikke det, det har været, så når fru Pia Kjærsgaard får en association til en anden geografi, der ikke svarer til nordiske himmelstrøg, og de hændelser, der sker dér, kan jeg ikke afvise, at man godt logisk kan få den tanke, at det egentlig har udspillet sig i det, som vel hedder det vilde vesten.

Hr. Arne Melchior forstod ikke svaret om indplaceringen af generalsekretæren i forhold til det øvrige personale i sekretariatet. Det øvrige personale er aflønnet i balance med, hvad der er normalt blandt de nordiske lande og ikke mindst i forhold til danske forhold i parallelle chefstillinger. Det har været et bærende princip, og det foreligger også i skriftlig form, at man tilstræber det, men det er helt klart fraveget, på trods af at det har været protokolført som et dansk krav, at man skulle fastholde niveauet, og vi fra dansk side har argumenteret imod, at man overhovedet ændrer niveauet, fordi det helt klart vil medføre uro, og at andre stiller tilsvarende krav. Men her kan jeg sige, at det fra dansk side ikke vil blive imødekommet.

Pia Kjærsgaard (FP):

Jeg synes, vi må have på det rene, hvad der sker fremover, for jeg kan forstå på ministeren for nordisk samarbejde, at samarbejdet ikke er, som det burde være, og det kan da godt bedrøve én som mig, der jo faktisk går ind for, at ministerrådet skal bevares i Nordisk Råd, men så fik vi da det på det rene.

Jeg kan imidlertid ikke forstå, at to ministre fra hver sit nordiske land, altså Ole Norrback fra Finland og hr. Thor Pedersen fra Danmark,

kan have hver sin opfattelse af, hvad der er foregået, for det er det, der fremgår af avisreferaterne. Det lader desværre ikke til, at der er noget at ændre i denne sag, men jeg synes, vi mangler et svar på, hvad der vil ske fremover. Dette her er komplet uacceptabelt også inden for det nordiske samarbejde.

Ministeren for nordisk samarbejde (Thor Pedersen):

Jeg vil gerne sige til spørgeren, at man ikke kan aflæse hændelsesforløbet af avisreferater, men det kan man efterhånden af den rigtige korrespondance, der forefindes i sagen. Dér ligger en kronologisk opregning af, hvad der rent faktisk er sket. Jeg kan ikke forestille mig, det vil gentage sig. Det vil ikke være noget, der gentager sig med accept eller på nogen måde støtte fra dansk side. Det må være et enestående tilfælde, som alle bør lære af, især de, der ikke har fulgt det, der har været besluttet.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. S 583

15) Til *justitsministeren* af:

Arne Melchior (CD):

»Er der nogen i Folketingets opposition eller andre, der har hindret ministeren i at fremsætte lovforslag om ændring af udlændingeloven?«

Skriftlig begrundelse

I en pressemeddelelse af 3. marts 1992 oplyser Venstres udenrigspolitiske ordfører, Hanne Severinsen, at »regeringen længe har krævet en opstramning af udlændingeloven«. Så vidt det er spørgeren bekendt, har Folketinget ikke set et sådant forslag indtil denne dag. Derfor ønskes ministerens bekræftelse på, at der ikke er nogen, der hidtil har hindret regeringen i at i det mindste prøve på at få sit »krav« gennemført.

Justitsministeren (Engell):

Det af hr. Arne Melchior stillede spørgsmål kan jeg besvare meget kort og klart med et nej. Dog vil jeg gerne føje til, fordi jeg kunne forestille mig, at det er motivet bag hr. Arne Melchiors spørgsmål, hvorfor det først er nu, rege-